

4.

Uck se, huru hon uti snaran
 war snård, Se, Anglarna gråta,
 men satan sig glå'r, Som nu fått
 förföra den fattiga Själ, Han tänk-
 te fullsäkert hon skull' bli hans träl.

5.

Men Herren han gör at alt blir
 uppenbart: Och denna Barnmøder-
 ska måste fullsnart Förr Prästen be-
 känna, för Gud och för Folk, Med
 blygsel och ångest, med jänner och
 sorg.

6.

Ja Himlens Herre, som än är
 vår vän, Han ryckte den själen til-
 baka igen Ur Djävulens grämma-
 ste klåstar och flor, Gläds derföre
 alle, som på Honom tror.

7.

Sen Hon sina Synders förlåtel-
 se fått, Och genom sann ånger och
 bättring hon gått; Fritwilligt hon
 fbl.

En jula i Julebo

(1801)

följer sin Lärare fram På Platsen
at skådas af qwinna och man.

8.

Nu står hon på Platsen, helt färdig
hon är, Alt möta sin Frälsare Jesum
så står; Nu bindes för hgon, ja
sielf hon det gör; Nu bjuder hon
Werlden et ewigt farväl.

9.

Emellan två Lärare stiger hon opp på
Bålet, der hon måst umgälla sit brätt. Der
mister hon hufwud, der bräns hannes tropp;
Men Sjålen den tages til Frälsaren opp.

10.

Tänk efter, o Ungdom, som nu står här
när, Rys, hisna och se huru fästigt det är.
Se blodet det rinner, besinna Er nu, Det
händer Er dylikt om Ni glömmar Gud.

11.

Kom hog, kära Ungdom, hwad Prästen
også sad, När han stod på Bålet, att hur
han också bad: Alder låt ej nu satan och kötsens
begär, Och skilja från Jesum vår Frälsare
stå.

12.

Min wälmenta Wisa, hon blifwer nu
slut: Kom hog kära Ungdom, glöm aldrig
bort Gud; Säg Jesum i minnet och låt också ej
mer, En sådan missgjärning i Delsbo så se!

Handwritten signature